

Xin Coi Tôi Con Sáo Sổ Lòng Bay Sang Sông

Nhiều khi tôi tự hỏi: "Mình làm thơ, làm gì? Pourquoi faire, tiếng Tây, người Tây nào đã nói?"

Tại sao nên nông nổi...thơ Chinh Phụ Ngâm, Trừ! Sách cũ đọc, ngâm ngùi...thương người trai chiến trận!

Thơ tôi...toàn mưa nắng, những chuyện rất bình thường. Chỉ có mình tôi thương...những bài thơ con Cọp!

Trần Quốc Toàn cầm bóp nát bẹp một trái cam! Tại sao nó cầm cái Hội Nghị Bô Lão?

Nó là Thăng-Bé-Láo dám coi thường người Trê? Hay là tại nó điên...muốn ra trận đánh giặc?

Chuyện một thời Đất Nước của mình ai giả lơ? Chỉ Đặng Dung làm thơ! Một bài-thơ-duy-nhất!

Lịch sử ghi rất thật chuyện một thời hào hùng...chỉ tôi thì đứng đưng làm-thơ-cho-mưa-nắng!

Chao ôi tôi buồn lắm, đừng làm thơ nữa nha!

*

Đố bạn biết chữ Nha là của ai đó vậy? Nếu "người ta" nhìn thấy, còn hiền nữa hay không?

Thú thật tôi đau lòng biết rằng mình tài mọn mà lại thừa ham muốn thành một kẻ làm thơ!

Những điều tôi vẫn vợ chẳng qua là mưa nắng!
Chuyện gì tôi cảm phần, bốn bảy năm...mây trôi!

Thôi, thì chừng ấy, thôi, hay còn kéo dài nữa...Những trái tim tan vỡ, vỡ thêm hay lại liền?

Những bài thơ vô duyên của tôi đều lỗi đạo! Xin coi tôi, con sáo sổ lòng bay sang sông...()*

Trần Văn Lệ

(*) Ca dao: "Ai đem con sáo sang sông / để cho con sáo sổ lòng nó bay?"